

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 56/21
Luxemburg, den 15 april 2021

Dom i mål C-515/19
Eutelsat SA/Autorité de régulation des communications électroniques et des
postes och Inmarsat Ventures SE

Tjänst avseende internetuppkoppling på flygplan: ett mobilsatellitsystem som, med avseende på de överförda uppgifternas kapacitet, huvudsakligen bygger på kompletterande markkomponenter som är installerade så att de täcker hela unionens territorium är inte nödvändigtvis oförenligt med det europeiska regelverket

Ett utökat nyttjande av markkomponenter är möjligt under förutsättning att konkurrensen inte snedvrids och systemets satellitkomponent är till verklig och konkret nytta

I syfte att underlätta utvecklingen av en konkurrensutsatt inre marknad för mobila satellittjänster i Europeiska unionen och att garantera gradvis täckning i samtliga medlemsstater antog Europaparlamentet och rådet beslut nr 626/2008 (nedan kallat MSS-beslutet).¹ Efter ett förfarande för urval av operatörer av alleuropeiska system som tillhandahåller mobila satellittjänster² valde Europeiska kommissionen, bland andra, företaget Inmarsat Ventures SE (nedan kallat Inmarsat). Detta företag har utvecklat ett system kallat "European Aviation Network", som är avsett att tillhandahålla anslutningstjänster för flygindustrin. Genom beslut av den 21 oktober 2014 gav Autorité de régulation des communications électroniques et des postes (Tillsynsmyndigheten för elektroniska kommunikationer och post) (Frankrike) tillstånd att på det franska fastlandet använda bestämda frekvenser. Genom beslut av den 22 februari 2018 gav myndigheten tillstånd att nyttja kompletterande markkomponenter (nedan kallade KMK)³ i mobilsatellitsystem. Med anledning av detta väckte Eutelsat, som är konkurrent till Inmarsat, talan vid Conseil d'État (Högsta förvaltningsdomstolen, Frankrike) och yrkade att sistnämnda beslut skulle ogiltigförklaras, med motiveringen, bland annat, att unionsrätten hade åsidosatts.

Efter att ha mottagit en begäran om förhandsavgörande från högsta franska förvaltningsdomstolen har EU-domstolen i sin dom tolkat "mobilsatellitsystem" samt begreppen "kompletterande markkomponent" och "mobil jordstation"⁴ mot bakgrund av MSS-beslutet. Domstolen preciserar vilka befogenheter de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna har att vägra eller bevilja en operatör de tillstånd som krävs för att tillhandahålla komponenter i mobilsatellitsystem.

Domstolens bedömning

Domstolen understryker först och främst att ett "mobilt satellitsystem" **inte nödvändigtvis**, med avseende på de överförda uppgifternas kapacitet, i huvudsak måste bygga på systemets satellitkomponent. I de relevanta bestämmelserna i MSS-beslutet definieras nämligen inte, vad gäller de överförda uppgifternas kapacitet, förhållandet mellan, å ena sidan, satellitkomponenten i ett mobilsatellitsystem och, å andra sidan, markkomponenten i detta system. Användningen av ordet "kompletterande" i uttrycket "kompletterande markkomponenter" gör det inte heller möjligt att dra någon slutsats, eftersom detta ord inte säger något om vilken relativ betydelse de två beståndsdelarna har.

¹ Artikel 2.2 a och b och artikel 8.1 och 8.3 i Europaparlamentets och rådets beslut 626/2008/EG av den 30 juni 2008 om urval och tillståndsgivning avseende system som tillhandahåller mobila satellittjänster (EUT L 172, 2008, s. 15) (nedan kallat MSS-beslutet).

² Artikel 2.2 a och b i MSS-beslutet, jämförd med artikel 8.1 och 8.3 i detta beslut.

³ Artikel 2.2 b i MSS-beslutet, jämförd med artikel 8.1 och 8.3 i nämnda beslut.

⁴ Artikel 2.2 a i MSS-beslutet.

Domstolen preciserar vidare att en jordstation kan kvalificeras som "kompletterande markkomponent i mobilsatellitsystem" när två huvudsakliga krav är uppfyllda. När det gäller lokaliseringen ska den användas på en viss plats och täcka ett geografiskt område inom täckningsområdet för det berörda mobilsatellitsystemets satellit/satelliter. Ur funktionell synvinkel ska jordstationen dessutom användas för att öka tillgången till mobila satellittjänster i områden där kommunikation med satellitkomponenten i detta system inte kan utföras med den kvalitet som krävs. När dessa krav är uppfyllda och de övriga gemensamma villkoren⁵ är uppfyllda, går det inte att utifrån bestämmelserna i MSS-beslutet sluta sig till någon begränsning av antalet kompletterande markkomponenter som får användas eller omfattningen av deras geografiska täckning.⁶ Begreppet "den kvalitet som krävs" ska i detta avseende förstås som den **kvalitetsnivå som är nödvändig för att tillhandahålla den tjänst som tillhandahålls** av den som tillhandahåller detta system och ska tolkas mot bakgrund av målet att främja innovation, teknisk utveckling och konsumentintressen.

Användningen av kompletterande markkomponenter **får emellertid inte leda till en snedvridning av konkurrensen** på den berörda marknaden och den satellitkomponent som ingår i mobilsatellitsystemet ska vara till verklig och konkret nytta, i den meningen att en sådan komponent måste vara **nödvändig för att systemet ska fungera**, med förbehåll för oberoende drift av kompletterande markkomponenter vid fel på satellitkomponenten, vilken inte får överstiga 18 månader. Det ankommer på **de behöriga nationella myndigheterna** att kontrollera att dessa villkor är uppfyllda.

För att omfattas av begreppet "mobil jordstation" **krävs** det enligt domstolen **inte** att en sådan station utan särskiljbar utrustning kan kommunicera med såväl en kompletterande markkomponent som en satellit. Efter att ha erinrat om ett visst antal krav som ska iakttas, påpekar domstolen att en **enhet som består av två separata anläggningar för mottagning som är anslutna av en kommunikationsansvarig**, där den första är placerad ovanför flygplanskroppen och kommunicerar med en rymdstation och den andra är placerad under flygplanskroppen och kommunicerar med kompletterande markkomponenter, uppfyller dessa villkor. Domstolen preciserar att det i detta sammanhang saknar betydelse att de enskilda beståndsdelarna inte utgör en fysiskt oskiljaktig enhet.

PÅPEKAND: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

⁵ Artikel 8.3 i MSS-beslutet.

⁶ I synnerhet artikel 2.2 b i MSS-beslutet.